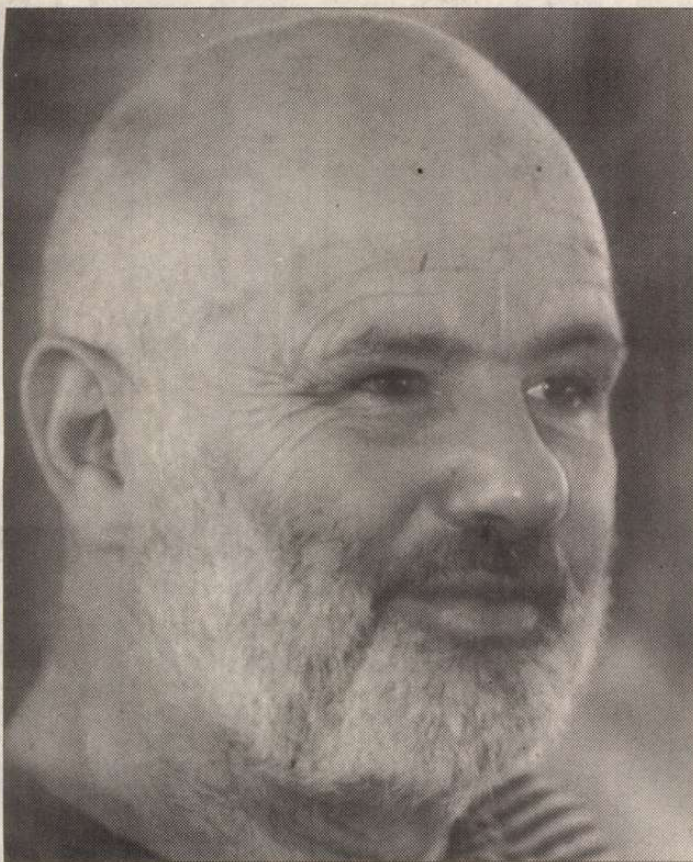

Magyarok: jobbra át?

Érdekes budapesti tudósítást közölt kedden a Die Welt című német lap. Carl Gustaf Ströhm szerint Antall József hamarosan egy „magyar Le Pen-mozgalommal” kerül szembe, s a kommunizmus utáni időszak egyetlen mintaországának hajója viharos vizekre sodródik. A középen álló Antall zárt ajtók mögött ugyan élesen bírálta Csurkát, de nyíltan nem ítélt el, mert ez a párt kettészakadásával és a kormányzó többség elvesztésével fenyeget. Mi a véleménye Ströhm állításairól? Kérdésünkben ezt kutattuk.

– A Die Welt visszafogott hangvételű újság, de ez a cikk kicsit szenzációhajásznak tűnik – mondja Agh Attila politológus. – Franciaországban a szélsőjobb önálló politikai erő, Le Pen mozgalmát a választók 10-15 százaléka támogatja. Magyarországon a szélsőjobbnak messze nincs ilyen ereje, bár az elképzelhető, hogy az augusztus közepe óta tartó válság szétveti az MDF-et. Antall József későn vette észre, hogy Csurka kilopja alóla a pártot. Az MDF politikájában csalódott, csendes többsége visszavonult, ezt a többséget kellene a kormányfőnek visszaszereznie. Magyarországon erős a társadalom demokráciát védő reakciója, nálunk például két éve nem tudott a kormány rátelepedni a médiákra, mint például Lengyelországban vagy Szlovákiában. Csurka ugyan ízléstelen módon felhántorgatta Antall József betegségét, de nem hiszem, hogy megpróbálna elszakadni az MDF-től. Véleményem szerint Csurka is tisztában van vele, hogy nagyon kevesen követnék.

Eörsi István

Fotó: PATAKI GÁBOR

– Jellegét tekintve Le Pen nem tudom összehasonlítani Csurkával. Mozgalmának ereje lényegesen kisebb – vélekedik Eörsi István író. – A veszély nem az, hogy az MDF alelnöke eddig bárkit is meggyőzött, hanem az, hogy a lakosság politikailag közönyössé vált részéből sok embert maga

mellé állít. Létezik egy lecsúszóban lévő réteg, amely okkal érezheti, hogy elmaradt a rendszerváltás. Egyre kétségbeesettebb helyzetben úgy gondolja, hogy bajaira magyarázatot talál ebben a demagóg mondatban: bántják a magyart. Ideológiailag nagy különbség van a két figura között. Le Pen

azt mondhatja, amit gondol. Csurka viszont népi ideológusnak tűnneti fel magát, holott nem az. A népi mozgalom klasszikus követelései nem is időszerűek ma már. Politikusként Csurka a konzervatív középosztály lecsúszóban lévő szárnyát szólítja meg, szemben Antall-lal, aki ugyanennek a rétegnek az igényesebb részét képviseli. A miniszterelnöknek reménytelen vállalkozás összetartani ezt a pártot. A Csurka-féle mozgalom belső törvényszerűsége ugyanis az aktivitás. Ha a heccelést abbahagyja, megszűnik létezni. Antall szénája nem áll jól, mert ha enged a szakadatlan nyomásnak, a másik szárny fog leválni és a nagy centrista ott áll egy szélsőjobboldali párt vezéréként. Antallnak egyelőre nincs bátorsága ahhoz, hogy szakítson, mert született pragmatikus. Csurkának nem az antiszemizmus a legnagyobb baja, hanem a magyarellenesség. Amint felmondja Trianont, három országgal kerülünk hadiállapotba. A miniszterelnöknek nemcsak a koalíció hatalmon maradásának esélyeit kellene mérlegelnie, hanem azt is, hogy ha Csurka felülkerekedik, Magyarország hadszíntérré válhat.

Furman Imre, az MDF alelnöke a minap a BBC-nek adott nyilatkozatában így kommentálta Csurka Istvánnak azt a véleményét, hogy a tagság többsége az ő csoportját támogatja: az MDF 26 ezer tagjának jó harminc százaléka aktív, így ha a Csurka által emlegett hat-hétezer ember véleményét viszonyítjuk több millió választópolgár értékrendjéhez, akkor igen jelentős arányt vesztesébe esünk.

B. A-K. A.